

været Tale om, at man havde aabnet Forhandlinger med vedkommende Kommune eller Distrikt, og spurgt: Hvad ville I hde? saa skal Staten give Resten — for saa bagefter at nedsette Tilbudet. Dette hører nemlig væsentlig med, for at det Exempel, der blev anført, skulde kunne bethyde Noget. Det er blevet sagt, at efterføm man vilde have tilladt Udvalget at forhøje Summen, naar den ikke havde været stor nok, saa burde man heller ikke have Noget imod, at det nedsatte den; men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at efter den historiske Udvikling, som denne Sag har faaet, og efter de foregaaende Forhandlinger mellem den høitæredede Snderrigsminister og Nykjøbing Kommune vilde jeg idetmindste ansee det for at være en mindre heldig Fremgangsmaade og mindre hensigtsmæssigt tillige, om Udvalget havde indstillet til os at forhøje Summen, og vi saa her havde slaaet det fast, uden at aadne videre Forhandlinger med Nykjøbing Kommune derom. Men hele denne Betragtning staaer i nøie Forbindelse med, hvad den ærede Rigsdagsmand ganske overseer, nemlig at det, som er Hovedpunktet i Udvalgets Betænkning, er ikke Spørgsmaalet: Hvad er det ret og billigt, at Nykjøbing hder dertil? Hvad er dens Fordeel og dens Tab, og hvilken er dens Stilling til Sagen? Men Spørgsmaalet er kun: Hvad kan Nykjøbing Kommune taale at bære? Og her kan virkelig ikke nogenstomhelst Henviisning til Løgstør Kanal eller Gudenaagens Seilbargjørelse komme i Betragtning. — Jeg skal endnu kun gjøre een Bemærkning, da Forhandlingerne nu have været saa længe. Jeg tillod mig allerede før at httre, at det efter min Formening vilde være rigtigt efter den Maade, hvorpaa den høitæredede Minister havde stillet sig, at stemme for Udvalgets Forslag og saa sørge for til tredie Behandling at indbringe de fornødne Ændringsforslag. Men efter de forskjellige Bemærkninger, der senere ere fremkomne, navnlig efter dem, vi have hørt fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds, om det Ubillige, som det vilde være at paalægge Nykjøbing Kommune de 30,000 Rd. og saa endda de andre Ting, som Udvalget har paalagt den for at veie op mod den Lettelse, som man gav den i Tilskudssummen, og endelig

efterat vi have hørt antydet mange forskellige Ændringsforslag, som vilde blive stillede til tredie Behandling, antager jeg, at det vil være mere praktisk at gaae en anden Vej. Jeg troer, at det nu vil være rigtigst at holde sig til Ministeriets oprindelige Forslag, som det her foreligger, og overlade til det ærede Udvalg til tredie Behandling at gjøre de Ændringsforslag hertil, som det maatte ansee for ønskelige. Derved vilde vi ikke alene opnaae, at vi kom til at staae paa de 30,000 Rd. som Kommunens Bidrag, men vi vilde ogsaa opnaae det, som ellers let kunde mistes, nemlig undgaae den meget mærkværdige Beregning af Anlægssummens Fordeling, som Udvalget har stillet op i sit Forslag. Saaledes som Regjeringens § 1 lyder, vil der ikke være Tvivl om, at Postvæsenets og Nykjøbings Tilskud afdrages forlods af den hele Sum, og at der derpaa efter de almindelige Regler fordeles, hvad der bliver tilbage, saa at man ikke giver Amtets Kjøbsteder og Landdistrikter den utilbørlige Lettelse. Jeg skal derfor følge denne Vej, at stemme for Regjeringens Forslag og overlade Udvalget at indbringe til tredie Behandling de Ændringsforslag, som det efter sit Standpunkt maatte ansee fornødne, ligesom jeg ogsaa troer, at det vilde være rigtigt, om andre ærede Medlemmer, der dele den samme Anskuelse, vilde følge denne Vej, som jo forøvrigt allerede er bragt i Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad).

Ordføreren: Det forekommer ganske vist ogsaa mig, at Spørgsmaalet om Nykjøbing Kommunes Tilskud først kan afgjøres, efterat man er paa det Rene med, efter hvilke Principer Fordelingen skal skee. Naar man er kommen til det Resultat, at det hele Arbejde skal betragtes som et Hovedlandevisarbejde og Udgifterne dertil udredes paa samme Maade, som er bestemt for den Slags Arbejder, saa maa det konsekvent ganske vist føre til, hvad den ærede sidste Taler bemærkede i sit sidste Foredrag, at Nykjøbing Kjøbstad bliver fri for enhver Udgift til det her omhandlede Foretagende. Saavidt har imidlertid Udvalget ikke turdet gaae netop af Hensyn til Lovforslagets historiske Oprindelse og til de Forhandlinger, som ere gaaede